

תת"ע 1658/12/15 - מדינת ישראל נגד לוי יצחק וגנר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1658-12-15 מדינת ישראל נ' לוי יצחק וגנר
תיק חיצוני: 50110470320

בפני	כבוד השופט אורן בועז
מאשימה	מדינת ישראל
ע"י עו"ד איתי פרץ	
נגד	
נאשם	לוי יצחק וגנר
בעצמו	

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

1. הנאשם עומד לדין בגין אי ציות לתמרור עצור (302), עבירה בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.
2. למקרא עובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם נהג רכב פרטי ביום 23/4/14, סמוך לשעה 18:50 ביציאתו מתחנת דלק סונול הממוקמת בכביש 443, לא עצר לפני תמרור עצור לפני היכנסו לדרך החוצה.
3. הנאשם הודה בנהיגה במקום, בזמן ובקיומו של התמרור וכפר בטענה כי לא עצר לפני תמרור העצור טרם היכנסו לדרך החוצה.

פרשת התביעה

4. מטעם המאשימה העיד רס"ב ברגר צבי והוגש מטעמו הודעת תשלום הקנס **1/ת** ורישום שערך במועד הדיון לבקשת המאשימה **2/ת**, בו תאר את התרחשות האירועים.
5. על פי עדותו כפי שעולה מת/1 במועד האירוע, הוא התמקם בצורה סטטית על שול הדרך מצד ימין כ- 40 מטר מזרחה לתחנת דלק סונול בכביש 443, כשפניו פונות מערב לעבר הרכבים היוצאים מתחנת הדלק.

6. על פי המתואר בת/2 רכבו של הנאשם שיצא מתחנת הדלק מכיוון מערב למזרח "התפרץ" לנתיב הנסיעה מבלי לעצור בתמרור העצור הממוקם ביציאה מהתחנה.
7. לבקשת המאשימה ולהמחשת התמונה ערך העד את ת/2 במועד עדותו בבית המשפט.
8. בהמשך לאירוע המתואר בסעיף 6, עצר העד את הנאשם, רשם לו את הודעת הקנס ת/1.
9. תגובת הנאשם נרשמה בת/1.

פרשת ההגנה

10. הנאשם כפר בעובדה כי לא עצר את רכבו לפני תמרור העצור.
11. תגובתו בת/1 בעת קבלת הודעת הייתה, " **אני עצרתי והשוטר במקום שבו עמד לא מסוגל לראות האם הרכב עצר או לא?** "
12. במסגרת סיכומי הגיש הנאשם צילומים שערך במקום **נ/1 ו-2**.

דין והכרעה

13. לאחר שבחנתי את מכלול הראיות שהובאו בתיק זה, האזנתי לעד התביעה ולנאשם, עיינתי במוצגים וקראתי דפי פרוטוקול, התעורר בליבי ספק באשר להוכחת אשמתו המלאה של הנאשם לעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, במידה המוטלת על התביעה והנדרשת בפלילים.
14. עסקינן בתיק של עדות יחידה למול גרסת הנאשם ולכן על בית משפט לשקול עדות זו "בשבע עיניים", הרבה מעבר לזהירות הרגילה לה נדרש בית המשפט בדרך כלל כאשר מצויות ראיות נוספות.
15. בת/1 ציין עד התביעה כי התמקם כ-40 מטר מזרחה לתחנת הדלק, וממקום עמידתו הבחין בנאשם מבצע לכאורה את העבירה. מנגד, ת/2 הרישום אותו ערך במסגרת חקירתו בו סימן המקום בו עמד ותצפת לעבר תמרור העצור נראה לכאורה קרוב הרבה יותר מהמתואר כמרחק עמידתו בת/1.
16. בחקירתו הראשית העיד כי המרחק בו התמקם וצפה אל התמרור היה: "כמה מטרים" (עמ' 4 בתמליל ש' 14), אמירה העומדת בסתירה לת/1 שנערך במועד ביצוע העבירה.
17. פרט מהותי זה, מקבל משנה תוקף, כאשר אנו בוחנים את **נ/1 ו-2** (תמונות המקום אותן צילם הנאשם) מהן עולה, כי על מנת להבחין בצורה וודאית בתנועת רכב לפני תמרור העצור, **הממוקם בצד ימין הקרוב לשפה**

חולית ולפני עיקול בזוית הקשה לצפייה, יש להתמקם למול תחנת הדלק, אזי נמצא בתחום הנתיב הסואן שאין כל אפשרות לעמוד שם מבלי להפגע, או להתמקם מטרים ספורים מהתמרור בשול הימני ולא כפי המתואר בת/1) 40 מטרים מזרחה).

18. לא נעלמה מעיני תשובת הנאשם בחקירתו הנגדית כי אינו יודע בוודאות עם השוטר עמד בסמוך לניידת המשטרה או במקום אחר, אולם זו אינה ראייה לכך שהנאשם לא עצר בעצור.

19. עוד יצוין, כי בת/1 נרשם שמו של שוטר נוסף שהיה באותה משמרת **עוז מוסאי** שלא ערך רישום כלשהו, יתכן והיה יכול "לשפוך אור נוסף" על התרחשותם של אירועים במידה והיה מתעד או עורך רישום מיום הארוע של נסיבות ביצוע האכיפה.

20. בנסיבות אלה, בהן מצויה בפני גירסה למול גירסה ולאור הנימוקים לעיל, נותר ספק בליבי האם הוכחה אשמתו של הנאשם.

21. מכל הטעמים דלעיל החלטתי לזכות את הנאשם, מחמת הספק, מהמיוחס לו בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק

העתק פסק-הדין ישלח לכתובת הרשומה של הנאשם.

ניתנה היום, ד' אלול תשע"ו, 07 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.